

ALUMNI ACHTERAF

De basketballer en de roeister studeerden allebei geneeskunde. De basketballer wil graag sportorthopeed worden en is blij met zijn eerste artsenbaan, de roeister zet alles op alles voor een tweede Olympische medaille.

✂ ELLIS ELLENBROEK

JULIAN DE ROVER (24)

STUDIE geneeskunde 2015-2022 (ba en ma)

IS arts-niet-in-opleiding (anios) in het UMCG **HUISHOUDEN** woont alleen **HUIS** studio in Noorderplantsoenbuurt Stad

INKOMEN 3300 euro bruto per maand

FOTO KEES VAN DEVEEN

'Vrienden zag ik wel eens twijfelen over hun studiekeuze. Dan dacht ik: Wat ben ik blij dat ik dat probleem niet heb. Ik ben altijd heel happy geweest met mijn studiekeuze. Ik ben ook redelijk goed door de studie gekomen. Binnen afzienbare tijd afgerond. En er leuke vrienden aan overge-

houden. Dit is mijn eerste baan. Ik deed als onderdeel van de master al wat onderzoek hier binnen het UMCG naar kruisbandreconstructies. Toen er een anios-plek vrijkwam heb ik gelijk gesolliciteerd.

Orthopeed worden is het plan. Het is een prachtig vak. De operaties zijn technisch hartstikke mooi. En het is heel concreet wat je doet. Concrete problemen en concrete oplossingen. Iemand heeft een functiebeperking en pijn. Met een ingreep kun je dat soms volledig laten verdwijnen. Als een gewricht versleten is, kun je het vervangen. Of je opereert juist niet en helpt iemand met training en begeleiding. De bouwvakker met een versleten heup kun je blij maken als hij weer een beetje kan voetballen met de kleinkinderen.

Maar sportorthopedie trekt me het meest. Kruisbanden, meniscus-letsels. Sowieso vind ik de knie een mooi gewricht. Het heeft ook met de populatie te maken. Sporters zijn vaak jonge mensen, actief, gemotiveerd om te revalideren. Ik ben zelf een basketballer, tegenwoordig in Heren II van studentenclub Groene Uilen-Moestasj.

Deze eerste baan is een belangrijke stap naar een opleidingsplek. Misschien ga ik nog ergens anders werken, in een ander ziekenhuis binnen mijn opleidingsregio Noord-Oost. Op een gegeven moment moet ik gewoon gaan solliciteren. Het hangt van veel dingen af of het lukt. Of je goed bent, of je goed ligt in je opleidingsregio, en ook van geluk. Ik ben een doorzetter. Als ik iets wil, dan ga ik ervoor en vind ik het niet erg daar hard voor te werken. Ik ben ook redelijk nuchter. Als het niet lukt probeer ik het nog een keer. Als ik drie keer word afgewezen moet ik nadenken of ik wel geschikt ben voor het vak. Maar een plan B heb ik niet. Dat leidt alleen maar af van mijn plan A!

YMKJE CLEVERING (26)

STUDIE geneeskunde 2013 - 2016 (ba) **IS** Olympisch roeister en winnares zilver in Tokio (2021) met de vier zonder stuurvrouw **HUISHOUDEN** woont met zeven andere topsporters **INKOMEN** 2422 euro bruto per maand uit het Fonds voor de Topsporter van Ministerie van VWS

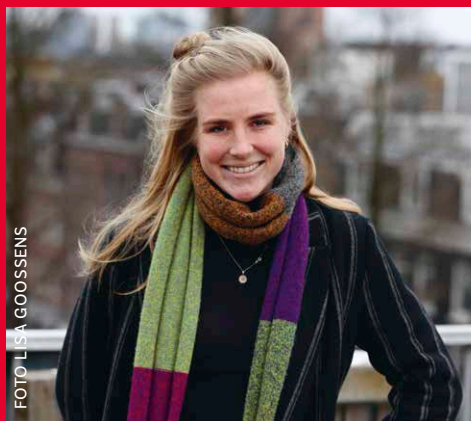

FOTO LISA GOOSSENS

'Orthopeed leek me een afwisselend en praktisch beroep. Maar toen bij roeivereniging Gyas bleek dat ik talent had, ging ik nadenken of ik wel graag genoeg dokter wilde zijn. Het menselijk lichaam, met name het bewegingsapparaat en het afweersysteem, blijf ik interessant vinden.

Maar het enorme enthousiasme dat ik zag bij anderen in de studie, ontbrak bij mij. Voor het roeien had ik dat wel.

In 2017 kwam ik in het Nationaal Team en won met de vrouwen acht zilver op het EK in Tsjechië. Met de vier zonder stuurvrouw zijn we drie keer op rij Europees Kampioen geworden en een keer tweede op het WK. En vorig jaar een zilveren plak bij de Olympische Spelen in Tokio! Een fietsongeluk kostte me nog haast de Spelen. Rond kerst 2019 ging ik mountainbiken met mijn broertje en zwager. In de buurt van Appelscha ging ik onderuit. Sleutelbeen links en rechterelleboog waren gebroken. Het was voor mij een geluk dat de Spelen door corona een jaar werden uitgesteld. Door het ongeluk kwam ik op de afdeling orthopedie terecht en zag de nadelen van een carrière in de geneeskunde weer: De vele uren, de strijd om een opleidingsplek, de hiërarchie. Als je tien jaar in opleiding bent voor een baan, is het moeilijk het roer nog een keer om te gooien. Ik wil niet mijn hele leven hetzelfde beroep hebben. Ik volg een master gezondheidswetenschappen aan de VU in Amsterdam, over mondiale gezondheidsproblematiek. Ik hoop hem dit jaar af te ronden. Daarna is alle aandacht gericht op Parijs 2024, ik hoop natuurlijk op goud. Als het kan met de vrouwen vier zonder. Maar alles ligt open. Ieder jaar wordt gekeken of mensen nog wel in de juiste boten zitten. Als ik niet train of studeer, maak ik van alles met mijn beste vriendin en huisgenootje Roos, ook roeister. We rijgen zonnebrilkoordjes die we verkopen. Een zittende hobby, waarbij ik kan herstellen van het trainen. We hebben ook een camper opgeknapt, dat was op het randje, het kostte namelijk behoorlijk wat energie. We zijn er zelf nogal van onder de indruk. Hout van binnen, elektriciteit, keukentje, zonnepaneel op het dak. Alles zelf gedaan.'